جریده عالم

مادرید روزنامه ندارد

به گزارش روز چهارشنبه ایرنا، کشمکش بین توزیع کنندگان مطبوعات وشرکت«بویاکا» که مجوز انحصاری توزیع مطبوعات را دارد، از روز جمعه گذشته بر روی پخش روزنامه ها و مجلات در ایالت مادرید و در نتیجه بر روی فعالیت روزنامه فروشی ها و فروشگاهها تاثیر گذاشته است. بویاکا، انحصار پخش و توزیع مطبوعات مکتوب کاغذی را از سال ۲۰۱۳ در ایالت مادرید در اختیار دارد. این شرکت قصد دارد ۱۳۰نفر از ۲۴۰ نفر راننده توزیع مطبوعات در این ایالت را اخراج کند که با اعتصاب رانندگان مواجه شد. به گفته کارکنان، بویاکا با این اقدام، قصد پرداخت کمتر حقوق به کارگران و جایگزین کردن خارجی ها با حقوق کمتر به جای آنان را دارد. درحال حاضر، ۲۴۰توزیع کننده مذکور، یک قرارداد تجاری ارائه خدمات دارند که به آنها اجازه می دهد فقط ۱۵ روز در ماه و هر روز حداکثر ۴ ساعت به توزیع مطبوعات بپردازند.درازای این کار ۴۳۰۰ یورو دریافت می کنند که توزیع کنندگان باید همه مخارج خود ازجمله بیمه، بیمه خودرو ، سوخت و غیره را بپردازند. بویاکا قصد دارد حقوق ۱۱۰نفرباقیمانده را ۵۰ درصد کاهش دهد بدون اینکه تعداد روزهای کاری و آینده را برای آنها تضمین دهد.در این رابطه، این افراد تاکید می کنند که پس از پرداخت همه هزینه‌ها، سرانجام مبلغی کمتر از ۱۰۰۰ یورو بدست آنان می رسد. رانندگان توزیع کننده پس از گرفتن مطبوعات ازانبار شرکت، آنها را به دور می اندازند وتوزیع کنندگانی که قصد دارند، مطبوعات را به روزنامه فروشی ها ببرند، از سوی همکاران خود مورد حمله و تهدید قرار می گیرند. بویاکا اشاره کرده که این قراردادها با وضعیت جدید در فروش مطبوعات و کاهش فروش آن همخوانی ندارد و باید تغییراتی انجام شود. روزنامه فروش های ایالت مادرید شش روز است که با سوال« آیا امروز روزنامه دارید ؟» مشتریان خود روبرو هستند. برخی از روزنامه فروشی ها که کوچکتر بوده و فقط مطبوعات می فروشند، به خاطر این موضوع تعطیل شده اند. اتحادیه فروشندگان حرفه ای مطبوعات مادرید با انتقاد از این اتفاق می گوید:روزنامه‌ها ۷۵ درصد از فروش روزانه مغازه ها و دکه‌های ما را تشکیل می دهند و این اعتصاب ما را به سوی ورشکستگی می برد. این منابع اشاره دارند که پلیس مادرید، جایی را در ادارات خود فراهم دیده تا روزنامه فروشان به آنجا مراجعه و روزنامه های اندکی که به این مکان می رسند را تحویل بگیرند. انجمن رسانه ها و مطبوعات اسپانیا، طی بیانیه ای، این اعتصاب و خشونت علیه توزیع کنندگان را محکوم کرده است.

انفجار انتحاری در جنوب سوریه با ۳۸ کشته و ۳۷ زخمی

در یک انفجار انتحاری در مرکز شهر «سویدا» در جنوب سوریه ۳۸ شهروند سوری کشته و ۳۷ نفر دیگر زخمی شدند. نیروهای امنیتی دو تروریست انتحاری دیگر را قبل از اینکه کمربند انفجاری خود را منفجر کنند، به هلاکت رساندند. یکی از این تروریست‌ها خود را در بازار میوه و تره بار منفجر کرد و دو تروریست دیگر مورد تعقیب نیروهای امنیتی قرار گرفتند و در منطقه «المسلخ» این شهر به هلاکت رسیدند. رسانه‌های سوریه اعلام کردند که در یک انفجار انتحاری در مرکز شهر «سویدا» در جنوب این کشور ۳۸ شهروند سوری کشته و ۳۷ نفر دیگر زخمی شدند. به گزارش ایرنا، تلویزیون «الاخباریه» سوریه به نقل از مدیر بهداشت استان سویدا افزود که در این انفجار تروریستی که صبح امروز (چهارشنبه) در مرکز شهر سویدا روی داد، تاکنون ۳۸ غیرنظامی کشته و ۳۷ نفر دیگر زخمی شده‌اند. نیروهای امنیتی دو تروریست انتحاری دیگر را قبل از اینکه کمربند انفجاری خود را منفجر کنند، به هلاکت رساندند. یکی از این تروریست‌ها خود را در بازار میوه و تره بار منفجر کرد و دو تروریست دیگر مورد تعقیب نیروهای امنیتی قرار گرفتند و در منطقه «المسلخ» این شهر به هلاکت رسیدند. مدیر بهداشت استان سویدا تاکید کرد که به دلیل وخامت حال برخی از مجروحان این انفجار، احتمال افزایش تلفات آن زیاد است.

تحلیل فارین پالیسی از تاثیر آمریکا بر اقتصاد جهان

بلای «ترامپ» به‌جان نظم تجارت جهانی

PDF Compressor Free Version

سیدمحمدمیرزامحمدزاده

ترامپ در سفر اخیر خود به اروپا که چند هفته پیش انجام شد، همتایان خود در سازمان پیمان آتلانتیک شمالی(ناتو) را بهدلیل پرداختهای ناچیز دفاعی مورد استهزا قرارداد؛ او حتی ترزا می، نخستوزیر انگلیس را با حدس اینکه برای خروج نرم از اتحادیه اروپا تلاش میکند، تخریب کرد.

پس از این دیدار بود که طوفان هجمه‌ها علیه ترامپ شروع شد. تنها اتفاق خوش‌یمن در این دیدار عدم آسیب به اتحاد امنیتی اعضای پیمان آتلانتیک شمالی بود. درحالی که همه از عدم فروپاشی ناتو پس از این دیدار ابراز خرسندی می کنند، مجموع رویدادها نشان می‌دهد که چقدر سطح انتظارات در دوران ترامپ پایین آمده است.

حالا که ناتو یک روز دیگر زنده می‌ماند، بزرگ‌ترین تهدید برای روابط کشورهای حاشیه اقیانوس اطلس، جنگ اقتصادی است که ترامپ آن را کلید زده است. کانادا، مکزیک و اروپا مقابل تعرفه‌هایی که ترامپ برای واردات فولاد و آلومینیوم اعمال کرده‌است موضع انتقادی گرفتند؛ از طرف دیگر چین تعرفه‌های بسیار گرانتری را در مقابل کالاهای وارداتی آمریکا از ششم ماه ژوئیه (۱۵ تیرماه) اعمال کرد.

ترامپ همچنین در حال آماده‌سازی مرحله بعدی تعرفه‌های وارداتی خود شامل تعرفه‌های واردات خودرو از اتحادیه اروپا و همچنین واردات ۲۰۰ میلیارد دلاری از چین است.

در راستای همین کشمکش‌های امنیتی و اقتصادی بین کشورهای حاشیه اقیانوس اطلس، ژان کلود یونکر رئیس اتحادیه اروپا در اقدامی سریع قرار بود، دیروز (چهارشنبه ۳ مرداد) خود را به واشنگتن برساند و در مورد تجارت جهانی با ترامپ به گفتگو بنشیند.

در حالی که بازار به توافقات تدریجی برای جلوگیری از تعرفه‌های بیشتر امیدوار می‌شود، توقف این جنگ تجاری مخرب نیازمند گام‌های دور از دسترس و فوری است. اتحادیه اروپا، ژاپن و دیگر کشورهایی که طرفداران خنثی سیستم تجارت قانونمند بودند، حالا باید به قهرمانان فعال این سیستم بدل شوند و از این نظام چند قدرته برای اصلاح نابرابری در تجارت جهانی که ترامپ به آن مشروعیت بخشیده، اقدام کنند.

هرچند که اعتقاد ترامپ مبنی بر الزام به‌روزرسانی نظم تجارت جهانی مشروع است و کشوری همچون چین از منافع غیرمنصفانه آن بیشتر بهره می‌برد، اما درمان ترامپ از خود بیماری بدتر است. با اعمال تعرفه‌های یک‌طرفه به‌جای همفکری برای حل مشکل عدم‌توازن، ترامپ صرفا به جنگ قدرت‌ها، علیه ایالات متحده آمریکا، دامن می‌زند، بازارها را خراب می‌کند و با افزایش قیمت‌ها، مصرف‌کنندگان را خشمگین می‌سازد و درنهایت نیز نظم تجارت قانونمند را برهم می‌زند. اصلاح عدم‌توازن تجاری به‌روش ترامپ تنها مزیتی که برای آمریکا دارد، نجات خودش از دست رئیس جمهور ترامپ است. با اینکار دیگر نگران سایر اقدامات ترامپ نخواهیم بود و پس از او نظم تجارت جهانی بازمی‌گردد. تعرفه‌هایی که ترامپ اعمال کرده‌است، نه تنها تجارت و رشد اقتصادی را متأثر می‌کند، بلکه آسیب غیرقابل جبرانی به سیستم تجارت قانونمند جهانی می‌شود که پس از جنگ جهانی دوم، توسعه تجارت جهانی را محکم کرده بود. تیم ترامپ به‌واقع به‌دنبال راه‌کارهایی برای خارج کردن ایالات متحده آمریکا از مرکز این سیستم هستند: سازمان تجارت جهانی (WTO).

در هفت دهه گذشته، اصلاح نظام تجاری منجر به تسهیل کاهش تعرفه‌های تجاری و رشد سریع‌تر تجارت در تاریخ بشریت شده‌است. درحالی که در دوران جنگ جهانی دوم، تقابل تعرفه‌های تجاری به منظور انتقام، منجربه جزیره‌ای شدن اقتصاد و مشتعل‌شدن آتش جنگ جهانی دوم شد. این نوع سیستم اقتصادی، یعنی ترکیب مسموم پوپولیسم و جداسازی اقتصادی که به نوعی به برند ترامپ بدل شده، غرب را در مسیری خطرناک قرارداده‌است.

در حال حاضر تنش‌های تجاری، بسیار نگران‌کننده‌تر از تنش‌های امنیتی است. در نشست ناتو که ماه جاری در بروکسل انجام‌شد، هرچند ترامپ به تمسخر همتایانش پرداخت و آن‌ها را به‌دلیل هزینه‌کرد کمتر برای دفاع در ناتو، مورد مؤاخذه قرارداد، اما در نهایت او به بیانیه پایانی ناتو رضایت داد و بروکسل را ترک و با این کار متحدانش را خرسند کرد.

بر اساس بیانیه نهایی، سربازان آمریکایی همچنان در اروپا می‌مانند و هزینه کرد آمریکا برای دفاع اروپا افزایش می‌یابد. در مقابل این اتفاق خوب امنیتی، یک حرکت خطرناک و مهلک در بخش اقتصادی راه افتاد.

در نشست اعضای گروه جی- ۷ که ماه ژوئن (خردادماه) در کانادا برگزار شد، ترامپ از امضای بیانیه نهایی امتناع کرد و نشست با بن‌بست مواجه و به تهمت‌های دوطرفه ختم شد.

با افزایش تعرفه‌های آمریکا علیه کشورها به‌جای به زانو درآمدن جلوی ترامپ، منجر به افزایش انزجار از او شده و او را در شرایط سخت تشدید شده‌ای قرارداده است. هدف غضب ترامپ رأی دهندگانی است که از او می خواهند اینگونه باشد.

این رأی دهندگان تمایل دارند کالای تولیدیشان در آمریکا رونق بگیرد و واردات ممنوع شود. اگر سایر کشورها تمایل به جلوگیری از چنین رویه‌ای و فروپاشی نظام تجاری قانونمند دارند، اروپا، کانادا، ژاپن و سایر حکومت‌های دموکرات به استراتژی پیچیده‌تری به جای انتقام صرف نیاز دارند. این استراتژی جایگزین، باید شامل سه بخش اصلی باشد:

مذاکرات تجاری در قالب WTO ادامه یابد. چنین مذاکراتی صرفا به این سازمان تعلق دارد. ترامپ در تلاش است این مذاکرات را به صورت دوجانبه دنبال کند و با بازار گسترده آمریکا هر مذاکره‌ای را به نفع خودش بچرخاند. دیگر کشورها باید از این تقاضا امتناع کنند و با اشراف به نگرانی‌های مشروع آمریکا، به تقویت نظام تجارت جهانی، به جای تضعیف آن پایبند باشند.

اصلاح سیستم به معنای کارکردن درون آن است، نه اطراف آن. تیم ترامپ در مقابل این تصمیم مقاومت می‌کنند؛ اما باید جلوی خواسته واشنگتن به‌منظور جدا شدن از نظم تجاری ایستاد.

تمرکز روی چین. تجارت در آمریکا و سایر کشورهای حاشیه اقیانوس اطلس، باید برابر باشد و این چیزی است که ترامپ می‌خواهد. برای این منظور باید حواشی قوانین اصلاح شوند. بزرگ‌ترین وزنه در این مسیر، ترازکردن زمین بازی هم‌سطح چین است. کسی که اقتصاد دولتی‌اش، نظم تجارت جهانی را برهم ریخته است.

قوانین جدید و اقدامات الزامی باید به منظور کاهش سوبسیدهای صنعتی چین اعمال شوند و جلوی انتقال اجباری تکنولوژی را به این کشور بگیرد و ساختار دزدی دارایی‌های فکری را برهم زند. به‌منظور مقابله با چین در تقابل با این مسائل، ایالات متحده آمریکا باید شانه به شانه همتایان تجاری دموکراتش پیش رود. (همین خود دلیلی برای پیش‌برد مذاکرات در قالب سازمان تجارت جهانی است.)

تمرکز بر اتوماسیون و آینده کار. تجارت منصفانه تنها کافی نیست. دولت‌ها در سرتاسر جهان در تقابل با کشمکش‌های رایج باید به شهروندان خود برای زندگی در دنیایی که رقابت در تکنولوژی و رقابت جهانی به شکل نابرابری رو به فزونی است، آماده شوند. هرچند که منافع اتوماسیون و جهانی‌سازی می‌تواند به‌شکل عادلانه‌تری تقسیم شود، اما کشورها همواره به دنبال راهی برای پیشبرد اهداف خود بدور از رقابت جهانی هستند. چیزی که در ایالات متحده آمریکا امروز رخ می‌دهد.

از زمان جنگ جهانی دوم، ایالات متحده آمریکا، سکاندار اقتصاد جهان بوده است، شاید در ابتدا به دنبال رفاه و آزادی بیشتر بود، اما حالا سعی دارد، حداقل به طور موقت، این نقش را رها کند و اقتصاد جهان را پس از دهه ۱۹۳۰ بدون نگهبان قرار دهد. دیگران باید این جای خالی را پر کنند.

امانوئل ماکرون، رئیس جمهور فرانسه در سخنرانی اخیر خود با عنوان جمله «بازگشتی به مسیر قوی چندجانبه‌گرایی» به این موضوع اشاره کرد و به اروپا هشدار داد که باید رهبری جریان را زودتر به عهده بگیرد تا برای همکاری با سایر کشورها به منظور توسعه سریع یک نقشه راه به‌منظور مذاکرات جدید در سازمان تجارت جهانی اقدام کند. حالا زمان چنین رهبری‌ای است، پیش از آنکه انتقام‌جویی برای اعمال تعرفه‌های بیشتر نظم تجارت جهانی را فاسد کند.

هدف این همه خشم ترامپ مطالبه رأی دهندگانی است که از او می خواهند اینگونه باشد. این رأی دهندگان تمایل دارند کالای تولیدیشان در آمریکا رونق بگیرد و واردات ممنوع شود

تعرفه‌هایی که ترامپ اعمال کرده‌است، نه تنها تجارت و رشد اقتصادی را متأثر می‌کند، بلکه آسیب غیرقابل جبرانی به سیستم تجارت قانونمند جهانی وارد می‌سازد که پس از جنگ جهانی دوم، توسعه تجارت جهانی را مستحکم کرده بود. تیم ترامپ به‌واقع به‌دنبال راه‌کارهایی برای خارج کردن ایالات متحده آمریکا از سازمان تجارت جهانی (WTO) است

خبر

رییس مرکز امنیت و انرژی روسیه خبر داد

ایران شرایط تحمیلی ترامپ را نمی پذیرد

آنتون خلوپکوف روز چهارشنبه در گفت وگو با خبرنگار ایرنا اظهار داشت: آمریکا با خروج از برجام این واقعیت را اثبات کرد که شریک قابل اعتمادی برای مذاکره نیست و هر توافقی که حاصل شود، ممکن است از آن شانه خالی کند.

کارشناس روس با بیان اینکه ترامپ در محاسبات خود در مورد ایران اشتباه کرده است، اضافه کرد: ایران با کره شمالی تفاوت اساسی دارد و آمریکا نمی تواند اقدامات برای فشار بر پیونگ یانگ را در مورد تهران نیز بکار گیرد.

خلوپکوف افزود: توییت نویسی ترامپ و تهدید وی علیه ایران در مورد این کشور موثر نخواهد بود. مقام های ایرانی نظر صریح خود را در مورد سیاست های آمریکا اعلام کرده‌اند.

رئیس مرکز امنیت و انرژی روسیه خاطرنشان کرد: ایران تحت فشارهای آمریکا سیاست های خود را در منطقه تغییر نخواهد داد زیرا از اقدامات و توطئه های واشنگتن اطلاع دارد.

وی ادامه داد: هدف اصلی سیاست های کاخ سفید تجزیه شماری از کشورهای منطقه خاورمیانه و تحت کنترل گرفتن این کشورهاست.

کارشناس روس گفت: گروه های تروریستی ابزار آمریکا برای پیشبرد این راهبرد هستند و آمریکا همانند سناریوی لیبی می خواهد از این راه بر کشورهای بیشتری در منطقه کنترل داشته باشد.

وی افزود: به همین دلیل ایران این شرایط را نمی پذیرد و مقابله تهران با طرح های آمریکا در منطقه و جلوگیری از گسترش دامنه نفوذ تروریست ها هدفی راهبردی از سوی ایران است.

رئیس مرکز امنیت و انرژی روسیه با بیان اینکه برجام توافق مناسبی برای رفع نگرانی ها و اختلافات درباره برنامه هسته ای ایران بود، اظهار داشت: هدف آمریکا چیز دیگری است و نگرانی از فعالیت های هسته ای تهران ادعایی بیش نبود.

خلوپکوف تاکید کرد: آمریکا بیش از یک دهه از موضوع فعالیت های هسته ای ایران برای اعمال فشار بر این کشور استفاده کرده است حال آنکه بازرسی های آژانس بین المللی انرژی اتمی به وضوح نشان داد که ایران در مسیر دستیابی به سلاح اتمی حرکت نمی کند و مدیر کل آژانس همکاری کامل ایران برای رفع سوء تفاهم ها را تایید کرده است.

کارشناس روس در پایان گفت: مقام های آمریکایی این موضوع را پنهان نمی کنند که علاوه بر فعالیت های هسته ای ایران مطالبات دیگری از تهران دارند و به همین دلیل ترامپ در پی عقد توافق دیگری با ایران است اما با توجه به سیاست مستقل تهران و غرور ملی مردم این کشور، بسیار بعید به نظر می رسد که این کشور شرایط تحمیلی آمریکا را تحت فشار و زورگویی واشنگتن بپذیرد.